

آیت الله بهجت از اولیای الهی است

رئیس فرهنگستان هنر در مراسم سومین سالگرد ارتحال حضرت آیت الله العظمی بهجت گفت: ایشان در نوجوانی راه را پیدا کردند و به مردم هم نشان دادند که راه، خواندن نماز اول وقت و ترک معصیت است. این گفته نمی‌تواند از کسی جز یک اولیای الهی زده شود.

رئیس فرهنگستان هنر در مراسم سومین سالگرد ارتحال حضرت آیت الله العظمی بهجت گفت: ایشان در نوجوانی راه را پیدا کردند و به مردم هم نشان دادند که راه، خواندن نماز اول وقت و ترک معصیت است. این گفته نمی‌تواند از کسی جز یک اولیای الهی زده شود.

به گزارش خبرنگار مهر، مراسم سومین سالگرد ارتحال حضرت آیت الله العظمی محمد تقی بهجت دوشنبه 25 اردیبهشت با حضور خانواده ایشان، دکتر چمران رئیس شورای شهر تهران و امیر خوراکیان معاون سازمان فرهنگی هنری شهر تهران، حجت الاسلام ابوترابیان و جمعی از طلاب و استادان حوزه علمیه و مقامات کشوری در تالار وزارت کشور برگزار شد.

علی معلم دامغانی رئیس فرهنگستان هنر در این مراسم با خواندن این قطعه خوشا کاروانی که شب را طی کند دم صبح اول به منزل نشیند گفت: یک وقت صحبت از آدمهای معمولی است و یک وقت صحبت از عالم برجسته‌ای است که فیوضات الهی از نوجوانی شامل حال ایشان شده، است. من از عنایات و توجه الهی به ایشان حسرت می‌خورم.

وی افزود: ما با این ریش سفید که در آسیاب هم سفید نشده هنوز راه را پیدانکرده‌ایم ولی ایشان در نوجوانی و بدون اینکه موهایشان به سفیدی بگرایید راه را پیدا کردند و به مردم هم نشان دادند که راه خواندن نماز اول وقت و ترک معصیت است. این سخن جز از یک اولیای الهی نمی‌تواند گفته شود.

در ادامه این مراسم علی معلم دامغانی یکی از سروده‌هایش را در شأن این عالم برجسته قرائت کرد.

حجت الاسلام علی بهجت پسر بزرگ آیت الله بهجت هم در این مراسم گفت: تمام کارهای خلقت هدفی دارد و هدف آن خود انسان است. انسان مراحل بسیاری از جمادی تا موجودات میکروسکوپی و نباتی و نطفه و بعد مراحل رشد جنین را طی کرد ولی همه این عوالم پیش عالم انسان چیز کوچکی است. زیرا هنوز به شگفتیها و ابعاد وجودی انسان نتوانسته‌ایم معرفت حاصل کنیم. باید راه را پیدا کرد البته ابلیس با تبلیغاتش انسان‌ها را گمراه می‌کند.

وی افزود: انسان یک بی نهایت است و در یک بی نهایت باید با خدا زندگی کند درحالیکه عمر همه موجودات تمام شدنی است. چطور انسان‌ها برای سعادت دنیایی خویش تلاش و زحمات فراوانی می‌کنند، به فکر زندگی ابدی خود نیستند.

وی گفت: برای پدر می‌خواستیم یک سوئیت جداگانه با داشتن سرویس بهداشتی در طبقه دوم ساختمان که ایشان آنجا به سر می‌برد بسازیم ولی ایشان قبول نکردند و گفتند خدا بشر را برای راحتی نیافریده است.

بهجت تصریح کرد: هیچگاه خود را مالک چیزی نمی‌دانست و نمی‌گفت خانه من، علم من و... ما درجه دکترا می‌گیریم برای اینکه پایگاه اجتماعی و یا مقامان بالا رود و مدام به فکر ارزشهای دنیایی هستیم ولی ایشان علم و عمل و تزکیه هر سه را باهم داشت. هرچند که ایشان توصیه می‌کرد زندگی دنیویتان را بکنید اما هدفتان مع الله باشد.

وی اذعان کرد: ایشان عشقش نماز بود و می‌گفت اگر سلاطین لذت نماز خواندن را می‌چشیدند هرگز نماز را ترک نمی‌کردند خدا عزیزتر از نماز چیزی نیافریده است. ایشان هرگز به استادان خود اشکال نگرفت هرچند که تمام اشکالات شاگردانش را حتی بدون اینکه آنها بیان کنند پاسخ می‌داد. وقتش را تلف نمی‌کرد گاه در یک دقیقه به چندین کار مشغول می‌شد. با اینکه میوه‌ها و غذاهای لذیذی برای ایشان تدارک می‌دیدیم اما ایشان می‌گفتند نمی‌خورم میل ندارم و به خوردن غذای کم بسنده می‌کرد.

در این مراسم حجت الاسلام منفرد از اساتید حوزه علمیه هم از مقامات معنوی و مراتب سیر و سلوک آیت الله بهجت سخن گفت.

وی گفت: آیت الله بهجت تمام رساله استادش حاج شیخ محمد اصفهانی را با مداد حاشیه زده بود و توصیه به عمل کردن به آن رساله می‌کردند. ایشان خودشان را شناخته بودند و از عالم طبیعت گذشته و به مراتب قلبیه و روح بالاتر رسیده بودند.

وی افزود: ایشان دائم الحضور و دائم الذکر بود و لحظه‌ای از یاد خدا غافل نمی‌شد. و منور به نور الهی بود. ایشان افکار همه را می‌دید

و به تصرف در آینده و تصرف در نفوس و مقامات عالیه عرفانی رسیده بود. به برکت ذکر خداوند به این مقامات دست یافته بود و باید گفت به معنای تمام کلمه به حقیقت دین رسیده بود.